

ning var god nok, og i hvert fald var hans mening den, at kun når man ikke kunne finde en bedre ordning, måtte man lade tingene fortsætte som hidtil. Han havde tidligere nævnt begrebet oplysning som en af de veje, man skulle gå, vel vidende at oplysning var et af de mest fortærskede slagord, der fandtes. Det var nemlig hans opfattelse, at oplysningsfolkene havde været så overbebyrdede med opgaver, at de så godt som intet havde udrettet i forbindelse med spiritusoplysningen, men nu havde man fået en ædruelighedskonsulent, der helt kunne helige sig opgaven, så fra nu af måtte der kunne ske en hel del på dette område.

Om Kaj Narups forslag kunne han blot sige, at vel stod der meget i det, som var udmærket, men når Kaj Narup bl. a. havde nævnt, at afholdspålæg ikke havde haft nogen betydning under den nuværende ordning, fordi der altid kunne købes ved bagdørene og ad omveje, så var det vanskeligt at forstå, hvordan den af Kaj Narup selv foreslåede ordning, hvorefter børneforsorgsudvalgene skulle have adgang til at fratage personer, der havde fået afholdspålæg, spirituskøberetten, skulle kunne administreres.

Han var snarere enig med Marius Abelsen i, at vejen til en løsning af spiritusproblemet gik gennem oplysning til børnene og de helt unge, så man begyndte fra bunden af.

Han kunne svare Jørgen Olsen, der havde spurgt, hvornår man kunne vente resultater af et sådant oplysningsarbejde, at det kunne man vente allerede i næste generation.

Sluttelig ville han blot gentage, at man var nødt til at løbe linen ud og fortsætte, hvor man var begyndt, men at han selvfølgelig var den første til at byde en løsning, hvis det fandtes, velkommen.

Knud Kristiansen udtalte, at en væsentlig årsag til spiritusmisbruget i Grønland var den omstændighed, at det frie spiritusudsalg var begyndt før oplysningen. Som det var landsrådsmedlemmerne bekendt var man nødt til at træffe nogle foreløbige foranstaltninger for at undgå de skadelige følger af spiritusmisbruget. Til det medlem, der havde brugt allegorien om floden og dem, der skulle svømme over, ville han blot sige, at den kurs, som dette var udtryk for, ville medføre, at alt for mange mennesker blev ofre på spiritussens alter, og han måtte derfor tilslutte

sig kommissionens forslag om, at der indførtes en eller anden form for restriktion. I de senere år var oplysningsarbejdet netop med hensyn til spiritus blevet udvidet, ligesom der var sket en effektivisering af Blå Kors' arbejde og en stigning i medlemstallet også på de mindre steder. Således blev der netop udført et betydeligt oplysningsarbejde om spiritussens farer af foreningen Håbet under Blå Kors for børn og ganske unge. Han var da også helt enig med dem, der havde ønsket oplysningsarbejdet indledt allerede for skolebørnene. Han var sikker på, at det grønlandske samfund til sin tid efter en periode med restriktioner ville være modstandsdygtigt over for spiritussens farer, således at der ville blive langt færre menneskelige ofre. Han ville derfor fastholde sin anbefaling af, at der indførtes restriktioner under en eller anden form.

Karl Skou oplæste et indlæg fra den fraværende Edvard Reimer, der udtalte, at han gik imod forslaget om totalforbud og restriktioner med den begrundelse, at en stor del af landskassens indtægter hidrørte fra spiritusafgifterne. Før gennemførelsen af sådanne restriktive forslag burde der indføres direkte skatter i Grønland, fordi landskassen havde hårdt brug for penge til den fortsatte udvikling i Grønland. I øvrigt var han af den opfattelse, at både danskere og grønlændere burde være med til at bære de vanskeligheder, der fulgte med spiritusmisbruget, så man ikke altid kun nævnte grønlænderne i den forbindelse. Han havde siden sin ungdom spekuleret over, hvordan man skulle bekæmpe spiritusproblemet, og var nået til den konklusion, at mens der burde indføres restriktioner med hensyn til stærk spiritus, måtte man lade øl forhandles frit, så man undgik den dårlige hjemmebrygning. Desuden satte han sin lid til den nu ansatte ædruelighedskonsulent. Derudover ville han foreslå større landskassetilskud til afholdsforeningerne, så de kunne effektivisere deres arbejde, ligesom han kunne tænke sig oplysningsarbejdet i børne- og ungdomsskolerne suppleret med orientering også for den ældre generation. Det var hans erfaring, at når der kom spiritus til et sted, hvor der i en periode havde været udsolgt, så blev den fredelige periode afløst af megen uly, og derfor var det at foretrække, at spiritus aldrig blev